

Dosarul nr. 2ra-868/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central – A. Braga

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valeri Jilin,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeri Jilin
împotriva lui Andrei Basso și Alei Basso cu privire la transmiterea în proprietate a
bunului imobil în contul executării obligațiilor contractuale și înregistrarea dreptului
de proprietate,

împotriva deciziei din data de 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a respins apelul declarat de către Valeri Jilin, s-a menținut hotărârea din data de
27 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

constată:

La 20 iulie 2013 Valeri Jilin a depus cerere de chemare în judecată, ulterior
concretizată, împotriva lui Andrei Basso și Alei Basso cu privire la transmiterea în
proprietate a încăperilor nr.11,12, 13, cu suprafața de 142,5 m² din str. Pandurilor
70/2, mun. Chișinău în contul executării obligațiilor contractuale din 26 mai 2005.
(f.d.2-4, 74, vol.I)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în anul 2005 s-a ocupat de
privatizarea a două încăperi din subsolul amplasat în str. Pandurilor 70/2, mun.
Chișinău cu suprafața de 86,5 m². În același an a avut o înțelegere cu vecinul său
Andrei Basso că el se va ocupa din numele acestuia de privatizarea a trei încăperi
nr. 11, 12, 13 amplasate în subsolul de pe aceeași adresă cu suprafața de 142,5 m².
Condițiile înțelegerii au fost incluse în contractul din 26 mai 2005, prin care el s-a
obligat să efectueze toate acțiunile pentru pregătirea și perfectarea actelor necesare
pentru privatizare a încăperilor cu suprafața de 142,5 m², amplasate pe str. Pandurilor
70/2, mun. Chișinău.

Valeri Jilin a menționat că cheltuielile pentru perfectarea actelor necesare pentru privatizarea încăperilor menționate au fost puse pe seama sa. Pentru a putea efectua careva acțiuni din numele lui Andrei Basso, acesta la data de 30 mai 2005 și 11 decembrie 2006 i-a eliberat pe numele său procuri autentificate notarial.

Reclamantul a susținut că privatizarea a durat aproximativ doi ani, fiind suportate cheltuieli în sumă de 4 833 dolari SUA. La 26 ianuarie 2007 dreptul de proprietate asupra încăperilor nr. 11, 12, 13 cu suprafața de 142, 5 m², amplasate în subsolul blocului pe str. Pandurilor 70/2, mun. Chișinău, a fost înregistrat pe numele lui Andrei Basso.

În contractul din 26 mai 2005 s-a indicat că la finisarea tuturor lucrărilor legate de privatizare el urma să-i transmită lui Andrei Basso în proprietate încăperile date contra sumei egale cu cheltuielile suportate pentru privatizare. Mai mult ca atât, el pentru orice acțiune întreprinsă și sumă cheltuită îi prezenta lui Andrei Basso dări de seamă, deci ultimul cunoștea care au fost cheltuielile suportate pe parcursul anilor în care a durat procedura de privatizare.

Valeri Jilin a indicat că s-a adresat către Andrei Basso cu cereri, în scris și verbal, prin care a solicitat ca ultimul să-și execute obligațiile contractuale, însă acesta se eschivează de la executarea obligațiilor sale.

Cauza în instanța de fond a fost examinată în lipsa părților, acestea fiind citați public pe motiv că nu se cunoștea locul aflării lor.

Prin hotărârea din 18 martie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de către Valeri Jilin. S-a transmis în contul executării silite a obligațiilor asumate prin contractul din 26 mai 2005 din proprietatea lui Andrei Basso și Alei Basso în proprietatea lui Valeri Jilin bunul imobil-încăperile nr. 11,12,16, cu suprafața totală de 142, 5m², situate pe adresa mun. Chișinău, str. Pandurilor, 70/2, subsoluri. S-a anulat măsura de asigurare a acțiunii, aplicată prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 01 august 2013. (f.d.77, 95-96, vol.I)

Nefiind de acord cu hotărârea din 18 martie 2014 a instanței de fond, la 04 martie 2016 Andrei Basso a depus cerere de apel și cerere de repunere în termen a apelului dat.

Prin încheierea din 12 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de repunere în termen a cererii de apel.

Prin decizia din 02 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a admis cererea de apel declarată de către Andrei Basso, s-a casat hotărârea din 18 martie 2014 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată. (f.d.141, 142-150, vol.I)

În cadrul rejudecării cauzei Valeri Jilin a depus cerere de concretizare a pretențiilor sale, solicitând transmiterea în proprietate a încăperilor nr.11,12, 13, cu suprafața de 142,5 m² din str. Pandurilor 70/2, mun. Chișinău în contul executării obligațiilor contractuale din 26 mai 2005 și înregistrarea dreptului de proprietate. (f.d.206-209, vol.I)

Prin hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a respins ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă cererea de

chemare în judecată depusă de către Valeri Jilin. S-a încasat de la Valeri Jilin în beneficiul lui Andrei Basso cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4 500 lei. S-a anulat măsura de asigurare a acțiunii aplicată prin încheierea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 10 octombrie 2016. (f.d. 102, 108-112, vol.II)

Prin decizia din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de către Valeri Jilin, s-a menținut hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central. (f.d.236, 237-245 vol.II)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut ca fiind corectă hotărârea instanței de fond prin s-a constatat că Valeri Jilin a depus cererea de chemare în judecată cu omiterea termenului de prescripție, ori termenul de prescripție a început să curgă la data când dreptul de proprietate asupra subsolurilor a fost înregistrat în registrul public pe numele lui Andrei Basso și anume la data de 06 iunie 2007, iar Valeri Jilin s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune de apărarea dreptului încălcat abia la data de 26 iulie 2013.

La 19 ianuarie 2019 Valeri Jilin a declarat recurs împotriva deciziei din 09 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d.1-11, vol.III)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod greșit legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material și procedural, ceea ce a condus la soluționarea greșită a cauzei. Instanțele de judecată la emiterea hotărârilor nu au luat în considerație că la încheierea contractului din 26 mai 2005 el și Andrei Basso au introdus unele clauze pentru asigurarea executării obligațiilor contractului și anume asupra patrimoniului lui Andrei Basso a fost constituit un drept de gaj general, care urma să garanteze obligațiile sale cu privire la efectuarea din contul propriu a serviciilor, inclusiv și de achitare a cheltuielilor legate de privatizarea încăperilor nelocative. Astfel, când Andrei Basso și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra încăperilor nr.11,12,13, cu suprafața de 142,5 m², a încălcat prevederile contractului din 26 mai 2005, ori prin înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestor imobile fără acordul său, i-a lezat dreptul de proprietate. Totodată, instanțele de judecată nu au stabilit nici faptul că neexecutarea nemotivată a obligațiilor contractuale de către Andrei Basso i-a cauzat un prejudiciu patrimonial. Mai mult ca atât, instanțele de judecată nu au aplicat corect prevederile Codului civil la stabilirea termenului de prescripție în vigoare la momentul încheierii contractului din 26 mai 2005.

La 13 mai 2019 Andrei Basso, reprezentat de avocatul Teodor Bordei, a depus referință, solicitând ca recursul declarat de către Valeri Jilin, să fie respins ca fiind nefondat.(f.d.45-49, vol.III)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 octombrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 20 octombrie 2018, expediată prin intermediul oficiului poștal părților la 15 noiembrie 2018, recepționată

de către recurent la 20 noiembrie 2018.(f.d.17, vol.III) Astfel, recursul declarat de către Valeri Jilin, la 19 ianuarie 2019, se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de Valeri Jilin, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Valeri Jilin a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Valeri Jilin, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Valeri Jilin, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Valeri Jilin inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Valeri Jilin, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas